

101RO-SIGILAREA SI SFARSITUL LUMII DESCRISE ÎN ISAIA 66

Această temă a fost înregistrată în spaniolă la data de 22/04/2023

Pacea lui Cristos, iubiți frați, mica turmă a Domnului Isus Cristos, toți cei care sunt copii ai adevărului, copii ai dragostei, toți cei care vor să-și sfințească viața după măsura caracterului lui Isus Cristos, renunțând la sine, luându-și crucea în fiecare zi și urmându-L, urmând exemplul Lui, urmând caracterul Lui și slujind altora, pentru ca și alții să aibă mântuirea pe care noi o cunoaștem și am primit-o. Ne aflăm astăzi în cea de-a 423-a zi a războiului pe care puterea roșie l-a purtat împotriva puterii democratice, a războiului dintre est și vest, dintre regele nordului și regele sudului. Ne aflăm de asemenea în Sabatul pe care DUMNEZEU l-a sfințit și l-a binecuvântat și în același timp ne aflăm în a doua lună nouă, adică în prima zi a celei de-a doua luni a anului biblic și vom studia un capitol pe care Domnul ni l-a dat de mai multe ori, chiar la începutul acestui Sabat și ne-a dezvăluit o lumină care nu a fost niciodată bănuită despre acest capitol. Vom dezvălui tot ceea ce ne-a dezvăluit DUMNEZEU. O vom consemna pentru toți cei care vor să înțeleagă adevărul, să cunoască adevărul și care vor să permită adevărului să îi elibereze de orice înșelăciune, de orice minciună și de orice păcat. Este vorba de capitolul 66 din cartea Isaia. Mai întâi de toate, observăm numărul, șaiszeci și șase. Aceasta ne amintește de semnul fiarei și, într-adevăr, acest capitol se ocupă de dominația acestui ultim om al păcatului pe acest pământ, această putere a păcatului, putere care cere închinare, putere care vrea să se așeze în locul lui DUMNEZEU și să fie văzută ca DUMNEZEU de către lume. Ne aflăm în acest ultim timp în acest capitol și vom vedea, verset cu verset, toată profeția și înțelepciunea pe care DUMNEZEU a ascuns-o în unele versete care au fost întotdeauna interpretate într-un alt mod, dar nu în modul corect. Versetul unu: "Așa a zis EU SUNT: Cerul este tronul Meu și pământul este așternutul picioarelor Mele; unde este casa pe care Mi-o veți zidi și unde este locul odihnei Mele?". Primul verset vorbește despre DUMNEZEU ca și Creator și spune un lucru foarte important pentru toată lumea, că locul unde domnește DUMNEZEU este cerul, nu este pământul, DUMNEZEU nu este un rege al acestui pământ, oricare ar fi acesta, DUMNEZEU nu este Jinping, DUMNEZEU nu este un dictator al acestui pământ care cere închinare pentru el, așa cum am văzut în subiectele anterioare și în documentarele pe care le-am publicat în ultima vreme, pentru că așa a vrut Domnul, documentare pe care le recomandăm tuturor. Pentru toți cei care vor să înțeleagă adevărul pentru aceste vremuri, este imperios necesar să vizioneze aceste documentare pe care le-am postat pe YouTube și pe Telegram, și în acest fel veți înțelege că ultima putere opresivă de pe acest pământ va cere închinare. Este aceeași caracteristică, probabil, a tuturor fiarelor, este aceeași caracteristică a regatului Babilonului când într-un moment al căderii lui Nabucodonosor a cerut închinare, apoi s-a pocăit, dar ultimul rege al Babilonului, Belșațar, s-a pus pe sine ca DUMNEZEU, a luat vasele sacre din templul din Ierusalim și a băut vin cu aceste vase spunând cu aceasta că el este DUMNEZEU, iar sfârșitul lui a venit repede. Apoi, Imperiul Roman a făcut același lucru, Cezarii, ei se puneau mereu ca dumnezei în fața poporului roman, la fel și papalitatea, această putere

romană deghizată și la fel și fascismul, ca Mussolini, ca Hitler, toți primeau închinare și cereau închinare cu forța de la poporul lor. De asemenea, au șters imaginea lui DUMNEZEU de pe acest pământ, pentru că acesta este planul dușmanului de a șterge orice amintire a lui DUMNEZEU din această lume. În același mod, ultima putere, comunismul, care este puterea romană îmbrăcată în haine de oaie, este împlinirea aceluși avertisment pe care Domnul Isus ni l-a dat prin Pavel, în care a spus că până și Satana vine ca un înger de lumină și chiar și slujitorii lui sunt îmbrăcați ca slujitori ai dreptății, dar ei sunt slujitori ai Satanei, iar slujitori nu înseamnă doar pastori, ci înseamnă și președinți, conducători. Președintele, într-adevăr, este un păstor, el are o turmă, toți oamenii dintr-o țară. Dar în acest sfârșit al lumii va fi cel puțin un dictator, dar vor fi mai mulți, așa cum am văzut pe Putin și mai ales pe Jinping, cel care cere închinare și cel care și-a pus statuia și imaginea în toate miile de temple din China, sub amenințarea torturii, a închisorii și a morții. Acestea sunt amenințările. Așadar, primul verset al capitolului 66 din Isaia le amintește locuitorilor pământului că locul adevăratului DUMNEZEU este cerul și că adevăratul DUMNEZEU este Creatorul. De aceea spune: "Unde este casa pe care mi-o vei zidi?". - făcând referire la toți cei care se închină în temple și care cred că templul în sine este casa lui DUMNEZEU și că, intrând în acel templu, sunt salvați sau sunt sfințiți și că statuia care se află acolo sau Buddha sau alte statui sau vreun sfânt sau statuia lui Isus Cristos sau statuia lui Jinping sau Mao Zedong poate salva pe cineva. Versetul 2. "Mâna Mea a făcut toate aceste lucruri și așa au fost făcute toate aceste lucruri, spune EU SUNT. Dar la cel care este sărac și smerit cu duhul și care tremură la cuvântul Meu, Eu Mă voi uita la el." Tocmai am vorbit despre fericirile din Matei, capitolul 5. Aici și acolo se vorbește despre oamenii care vor primi mântuirea de la DUMNEZEU: "cel smerit în duh și care tremură la cuvântul Meu". Numai aceștia. Versetul 3. "Cel ce jertfește un bou ca și cum ar fi omorât un om, cel ce jertfește o oaie ca și cum ar fi omorât un câine, cel ce aduce o jertfă de mâncare ca și cum ar fi sânge de porc, cel ce aduce parfum ca și cum ar binecuvânta un idol, și pentru că au ales căile lor și sufletul lor a iubit urâciunile lor." Aici, în versetul 13, vorbește despre cei răi, cei care se închină la dumnezeul fals, la idolul fals, la un om. "Cine jertfește un bou ca și cum ar fi omorât un om, cine jertfește o oaie ca și cum ar fi omorât un câine, cine aduce o jertfă de mâncare ca și cum ar aduce sânge de porc." Aici găsim câteva caracteristici ale închinării păgâne, fie că este literală sau spirituală, căci chiar și în Laodiceea se fac astfel de jertfe. "Cel care jertfește trebuie să jertfească laude", spune Biblia. Cine vrea să jertfească ceva lui DUMNEZEU trebuie să jertfească laudă și fapte bune. Faptele noastre bune sunt o aromă dulce înaintea lui DUMNEZEU. Dar aici se vorbește despre cei care jertfesc boi, adică se prezintă înaintea lui DUMNEZEU sau înaintea idolilor lor cu jertfe mari. Boul este cea mai mare jertfă din Biblie. Nu există altul mai mare decât boul. Apoi, aparent, în fața altora, așa cum făceau fariseii, fac rugăciuni mari pentru ca oamenii să se uite la ele și sacrifică un bou ca și cum ar fi ucis un om. La prima vedere, cred că această comparație se referă la mânia, pentru că adevărații preoți din vechime, atunci când Domnul a cerut jertfe de animale, pentru o vreme, ca să înțeleagă gravitatea păcatului, atunci cel care jertfea aceste animale, adevăratul preot, o făcea cu milă. În legea lui DUMNEZEU se spusese că acest

animal trebuia ucis fără ca animalul să bănuiască pericolul, ci brusc, fără a produce nici măcar un sentiment de teamă în bietul animal. Trebuia să fie bruscă și neobservată, pentru ca animalul să nu sufere. Existau reguli pentru jertfele sfinte care au expirat la cruce și de atunci Domnul acceptă doar jertfa unui duh smerit și căit și lauda care vine dintr-o inimă curată, o minte curată și fapte bune. În Apocalipsa se spune că tămâia cu miros plăcut care urcă înaintea tronului lui DUMNEZEU sunt rugăciunile sfinților. Nu este tămâie care vine de la animale arse, ci din rugăciunile sfinților, nu din rugăciunile celor răi sau ale celor ipocriți, ale celor care sacrifică boi pentru ca enoriașii să vadă marea jertfă pe care o fac pentru a-i înșela pe alții. Și o fac cu ură, cu ură față de DUMNEZEU. Ei nu-L iubesc pe DUMNEZEU pentru că nu iubesc legea Lui și Biblia spune că cine nu iubește legea lui DUMNEZEU, Îl urăște pe DUMNEZEU. Deci aici se vorbește despre o categorie de oameni care sacrifică lui DUMNEZEU un bou, un sacrificiu mare ca și cum ar fi ucis un om. Toată lumea își poate imagina ce este aceasta. Și trece la a doua comparație. "Cel care jertfește o oaie ca și cum ar fi sacrificat un câine". Cum se ucide un câine periculos? Câinii sunt uciși atunci când mușcă, când sunt periculoși. Cu ură, cu răzbunare, dacă cineva a fost mușcat. Pentru că așa își sacrifică ei darurile. Și mai spune o comparație. "Cel care oferă daruri ca și cum ar oferi sânge de porc". Sângele de porc este probabil cel mai murdar, cel mai necurat, cel mai poluat sânge dintre animalele acestei lumi, pe care lumea îl mănâncă.

În loc să ofere sânge curat, spiritual vorbind, nu la propriu. În loc să ofere un dar curat, drept, în loc să ofere Domnului un duh căit și smerit, o minte pocăită și fapte bune, ei aduc înaintea Domnului ceva asemănător cu sângele de porc. Așa percepe și vede Domnul, pentru că Biblia spune că rugăciunile celui nedrept sau ale celui rău, chiar dacă este pastor, chiar dacă este creștin, dacă este rău, egoist, ipocrit, rugăciunile lui sunt o urâciune. Și a mânca carne de porc este, de asemenea, o urâciune. Era ceva care avea o semnificație spirituală. Așadar, toate aceste categorii de oameni care se jertfesc lui DUMNEZEU cu o inimă murdară, murdară prin egoismul și ipocrizia lor, toți aceștia, se spune aici, și-au ales căile. Sunt cuvinte asemănătoare cu cele ale Domnului Isus, condamnând fapta fariseilor care strigau în fața tuturor atunci când făceau o faptă bună cuiva. Strigau în fața tuturor, anunțau în fața tuturor ca să știe toată lumea că au făcut ceva bun. Iar Domnul a spus: "Adevărat vă spun că și-au primit răsplata". Plata lor a fost ceea ce au căutat, gloria oamenilor, în timp ce plata celor drepti va fi primită atunci când Cristos va veni cu răsplata Sa. Așadar, aceștia și-au ales căile. Aceștia sunt o categorie care au ales calea greșită, calea cea largă. Și se spune: "și sufletul lor (adică mintea lor) a iubit urâciunile lor". Aici nu vorbește despre cei care se întristează atunci când fac o greșeală, un păcat, fără să-și dea seama, ci vorbește despre o categorie care se bucură atunci când fac aceste lucruri abominabile. Mintea lor iubește acel duh rău pe care îl au. Și aici, într-adevăr, el se referă la cei pe care Apocalipsa îi numește locuitorii nepocăiți ai pământului. Așa îi numește. Și după fiecare trâmbiță și după fiecare plagă, Biblia menționează: "și cei ce locuiesc pe pământ nu s-au pocăit de faptele lor și de lucrările lor rele". Deci iată-i aici, în acest capitol și în acest verset trei. Trecem la versetul patru. "De asemenea, voi alege ocară lor și voi aduce asupra lor ceea ce se temeau, pentru că am chemat și nimeni nu a răspuns, am vorbit și nu au auzit. Ci au făcut ce este rău

înaintea Mea și au ales ceea ce Îmi displace." Aici El vorbește despre două lucruri diferite. Pe de o parte este sensul spiritual și vorbește despre cele cinci fecioare neînțelepte, ca în tot acest context, care și-au astupat urechile în timp ce se dădea strigătul de la miezul nopții, așa cum se spune în cartea Proverbelor și a Eclesiastului, înțelepciunea striga pe străzi, adică în loc deschis, pe drumurile publice, pe internet, peste tot unde puteai găsi strigătele Domnului pentru ca Laodiceea să se pocăiască. Pentru că lor li se spune: "nu au răspuns, am vorbit și nu au auzit, ci au făcut ce este rău înaintea Mea și au ales ceea ce Îmi este neplăcut". De o parte sunt cele cinci fecioare neînțelepte, de cealaltă parte sunt cele cinci fecioare neînțelepte din marea turmă a lui DUMNEZEU care este lumea, sau din biserica care este întreaga lume. Lumea care vine de la Adam și Eva este turma, este oaia pierdută pe care Cristos a venit să o salveze. DUMNEZEU vede întreaga lume ca pe o turmă, iar în această lume există un popor laodicean care pe lângă multele strigăte ale Domnului Isus pe care le-a dat în această lume prin oameni care s-au jertfit pentru binele altora, a vorbit prin mulți oameni, chiar cu funcții politice, care au făcut binele și care au fost uciși, în cele din urmă, pentru că s-au opus răului. Deci, Domnul a avut un strigăt dat printre păgâni. Domnul a predicat întotdeauna înaintea lumii iubirea agape, iubirea dezinteresată, sacrificarea pentru alții. Și fiecare a ales să umble pe această cale a iubirii agape sau să umble în spiritul său egoist. Și aici se vorbește tot despre această categorie, iar Domnul spune: "și voi aduce asupra lor ceea ce se temeau". Când va aduce Domnul asupra lor ceea ce le este frică? Ei bine, va aduce în acest ultim conflict, când Domnul va căuta să scoată din cetății pe cei drepti, fie că sunt din poporul spiritual, fie că sunt din rândul neamurilor, dar cetățile vor ajunge, în cele din urmă, doar locuință a oricărei păsări urâte și a oricărui duh necurat. În acest scop, orașele au fost create de Cain și apoi de cei răi care au fost urmașii lui Noe pe acest pământ, dar care sunt urmașii lui Cain însuși, sunt și ei fiii ai lui Cain, și care au început să construiască orașe pe acest pământ cu scopul de a-i aduna pe toți cei răi și de a instaura dictaturi și ca închisori pentru suflete. Acestea sunt orașele. Orașele au fost create de vrăjmaș, de cei răi, iar Domnul a permis acest lucru pentru că El cunoaște sfârșitul de la început și a permis acest lucru pentru că a lăsat scris în Cuvântul Său că cei răi vor fi adunați în mănunchiuri. Un mănunchi înseamnă un grup de oameni care locuiesc împreună, adică un oraș. Acestea sunt mănunchiurile pregătite de Domnul pentru a primi pedepsele, pentru că mingi de foc vor cădea peste orașe, orașele vor fi distruse, iar când se va întâmpla acest lucru înseamnă că nu a mai rămas nicio persoană dreaptă în aceste orașe distruse. Trebuie să înțelegem acest lucru și faptul că poporul lui DUMNEZEU, fie din Laodiceea, fie dintre neamuri, fără ca ei să înțeleagă de ce, vor părăsi orașele. Ei vor locui la țară sau în munți, dar nu vor locui acolo unde vor cădea judecățile lui DUMNEZEU, pentru că modelul este Lot și Sodoma. Domnul nu putea să pedepsească Sodoma înainte ca Lot să iasă. Trebuie să înțelegem acest lucru. Și să trecem la versetul 5. "Ascultați cuvântul lui EU SUNT, voi care tremurați la cuvântul Lui". Acum Domnul se întoarce la versetul 2, "voi care tremurați la cuvântul Lui". Și în versetul 5 spune același lucru, iar de la versetul 5 înapoi vom vedea, până la versetul 14, că aici Domnul vorbește numai despre oamenii care vor fi mântuiți. Și apoi, după sfârșitul versetului 14, până aproape de

sfârșit, vorbește despre poporul cel rău, vorbește despre trâmbițe. Apoi, versetul 5 sună așa: "Ascultați cuvântul lui EU SUNT, voi care tremurați la cuvântul Lui. Frații voștri, cei care vă urăsc și se leapădă de voi din cauza numelui Meu, au spus: "Lăsați-L pe EU SUNT să fie slăvit!" Dar El se va arăta cu bucurie față de voi, iar ei vor fi rușinați". Aici se vorbește despre frații care îi urăsc pe frații lor. Acest lucru este spiritual și se întâmplă atât cu Laodicea, cât și în întreaga lume, pentru că toți suntem descendenți din același sânge, de la Adam. Toți, în adevăr și în realitate, suntem frați. Noi suntem frați. Așadar, "frații voștri, cei care vă urăsc și se leapădă de voi de dragul Numelui Meu", adică de dragul caracterului lui Cristos, de dragul caracterului creștin sau de dragul caracterului democratic. Întotdeauna avem cele două niveluri care merg în paralel oriunde citim în Biblie despre Iuda sau Iacob; înțelegem că se referă, în același timp, la lumea occidentală în general. Așadar, "frații tăi te urăsc". Cine urăște Occidentul? Ei bine, Orientul. Și acest lucru nu este general, nu înseamnă că tot Occidentul este drept și tot Orientul este rău. Sunt oameni, săraci, necăjiți, sunt oameni care nu fac asta și asta nu vine de la ei. Și în Occident există oameni răi, există naziști, există fasciști ascunși care sunt simpatizanți ai vechilor dictatori, există și oameni răi, există criminali, dar nu aceștia sunt cei care au creat democrația, aceștia sunt infiltrați ai lui Satana. Așadar, când vom vorbi despre lumea democratică sau occidentală, ne referim la ideologia democratică bună, cea care oferă libertate și egalitate oamenilor. Și aici se spune: "să fie slăvit EU SUNT". Asta spun ei, cei răi, dar apoi spune: "Dar El se va arăta cu bucurie vouă și ei vor fi încurcați". Aici face o diferență între cei răi și cei dreți. Iar pentru Laodicea, diferența dintre cele cinci fecioare înțelepte și cele cinci fecioare neînțelepte, bucuria pe care o vor avea cele cinci fecioare înțelepte este ploaia târzie. Odată cu ploaia târzie vor primi o bucurie veșnică pentru că vor înțelege că au fost sigilate pentru cer. Vom citi acest lucru mai departe, de asemenea, mai mult la sfârșit, pentru a înțelege că aici vorbește cu adevărat despre ploaia târzie. Și acum menționează un verset care va explica acest lucru începând cu versetul paisprezece. Acum îl menționează doar acum, spunând că, după ploaia târzie, după bucuria voastră, versetul șase spune: "glasul de tumult al cetății", adică al orașelor, "glasul templului, glasul lui EU SUNT care dă plata dușmanilor Săi". Înțelegem că după ploaia târzie vine timpul celor paisprezece plăgi ale Domnului, șapte cu milă și șapte fără milă. Domnul va da plata vrăjmașilor Săi după ce va turna ploaia târzie sau Duhul Său cel Sfânt, în deplină măsură, peste poporul Său. Și acum, de la șapte la paisprezece, Domnul vorbește despre aceste cinci fecioare înțelepte. El vorbește numai despre poporul sfânt. Și spune, în versetul șapte: "Înainte ca ea să aibă durerile nașterii, a născut; înainte să fi venit durerea ei, a dat naștere unui copil de parte bărbătească.". Și haideți să citim versetul opt pentru a înțelege diferența dintre versetul șapte și versetul opt.

"Cine a auzit un astfel de lucru? Cine a văzut astfel de lucruri? Va fi făcut pământul să nască totul într-o singură zi? Sau o națiune va fi născută deodată? Căci imediat ce Sionul a avut durerile nașterii, și-a născut copiii". Avem aici două versete care par să se contradică. În versetul șapte se spune că, înainte ca ea să fie în chinuri, înainte de a avea durerile nașterii, i s-a născut un fiu, în timp ce versetul opt vorbește despre un întreg popor pe care Sionul îl va naște într-o singură zi. "De îndată ce a fost în chinuri de

naștere". Aici se vorbește de naștere după ce au venit durerile nașterii, în timp ce în versetul șapte este vorba de nașterea unui singur om sau a câtorva (aici se spune la singular, fiu) înainte de durerile nașterii. Înțelegem că versetul șapte se referă la cel de-al treilea Ilie. Cel de-al treilea Ilie, înainte de venirea timpului sigiliilor, a fost ridicat și și-a început lucrarea; înainte de timpul sigilării, înainte de chinurile nașterii. Să citim Osea 13:13. Să citim Osea 13:13. "Durerile unei femei în chinuri de naștere vor veni peste el. El este un fiu neștiutor, care altfel nu ar fi stat atât de mult în ruperea fiilor." Aici se referă la versetul opt, se referă la modul în care se vor naște cele cinci fecioare înțelepte. Versetul opt. Pentru a înțelege versetul opt, "că într-o singură zi se va naște deodată un neam", ziua despre care se vorbește aici este ziua antipică a ispășirii. "Pentru că, îndată ce Sionul a fost în chinuri, și-a născut copiii". Momentul exact nu este spus, dar se spune că imediat ce femeia a fost în chinuri, imediat ce a fost gata, cele cinci fecioare înțelepte au fost trezite. Haideti să citim câteva versete. Apocalipsa 18:8,10,17,21. Versetul 8 sună astfel. "De aceea, într-o singură zi vor veni plăgile lor: moarte, doliu, foamete." Aici se vorbește de o zi, apoi se vorbește de un ceas în versetul zece, apoi se vorbește în șaptesprezece de un ceas, apoi în nouăsprezece și douăzeci și unu. Și în nouăsprezece vorbește "într-un ceas". Din nou spune "într-un ceas". Și apoi vorbește în douăzeci și unu vorbind și despre viteză. Acel timp din Apocalipsa optsprezece este timpul sfârșitului trâmbițelor și aici arată că versetul opt, de asemenea, se referă la răscumpărarea sau strângerea recoltei pământului, răscumpărarea aceluiași popor dintre neamuri care este poporul lui DUMNEZEU. Și că acest popor va ieși, se va naște în împărăția lui DUMNEZEU în timpul chinurilor nașterii, în timpul chinurilor nașterii, așa cum cele cinci fecioare înțelepte se vor naște, de asemenea, la începutul chinurilor nașterii. Începutul chinurilor nașterii este ceea ce se spune în Matei 24. Să mergem la Matei 24. Și aici se spune. "Și toate aceste lucruri vor fi începutul durerilor". Matei douăzeci și patru vorbește despre durerile nașterii. Și spune că există o etapă care este începutul durerilor, care este de fapt cele șapte sigilii. Este momentul în care cele cinci fecioare înțelepte se nasc, se nasc cu adevărat în împărăția lui DUMNEZEU. Și apoi este restul chinurilor nașterii, când va fi adunată recolta pământului, adică poporul lui DUMNEZEU din rândul neamurilor. Înțelegem că chinurile nașterii au două faze, începutul și faza cea mai dureroasă, care este timpul trâmbițelor. Numai în aceste două timpuri, în timpul celor șapte sigilii și în timpul celor șapte trâmbițe, Domnul Își va salva poporul Său, atât din Laodiceea, în prima parte, cât și din mijlocul neamurilor, în a doua parte. Căci în timpul ultimelor șapte plăgi nu mai există naștere, pentru că ușa harului va fi fost sigilată. Deci, să mergem din nou la versetul 8 și să citim din nou a doua Corinteni 7 cu 10. Să citim toate aceste texte pe care le-am notat. A doua Corinteni 7:10 sună astfel. "Căci întristarea care este după DUMNEZEU lucrează pocăință pentru mântuire, de care nimeni nu se pocăiește; dar întristarea lumii lucrează moarte." Aici vorbește despre două feluri de întristări. Una dintre întristări duce la pocăință și aceasta este întristarea femeii care naște, a femeii care naște, care se întristează o vreme din cauza durerilor, dar când vede că a venit pe lume un suflet, uită cu totul de durere și de întristare și se bucură. Apoi, prima întristare care duce la pocăință este întristarea din timpul celor șapte sigilii și al celor șapte trâmbițe, adică, eventual, al celor 1290 de zile și

al celor 1335 de zile, așa cum am înțeles până acum. Iar dacă nu va fi așa, Domnul o va arăta. Trebuie să avansăm, încetul cu încetul, în adevăr, iar dacă viitorul va arăta altceva, trebuie să înțelegem mai bine profețiile. Dar, deocamdată, Domnul ne-a dat multe dovezi că timpul sigiliilor a început și că acesta va dura 1290 de zile. Numai viitorul va arăta acest lucru, pentru că în Biblie nu se spune cât va dura acest timp total al sigiliilor, dar se spune că din momentul în care urâciunea pustiirii va fi instalată și se va lua continua, sunt 1290 de zile.

Astfel, cele 1290 de zile sunt numărate fie din toamna anului 2021, fie din 24 februarie din a doua lună a anului 2022. Atunci steagul roman a fost din nou văzut clar în țara Occidentului. Și este un steag roman cu coarne de miel, adică steagul care a fost arborat nu este vechiul steag al Uniunii Sovietice, steagul roșu, ci este un steag deghizat, este un steag tricolor pe care Rusia, recent, îl folosește, dar caracterul dictatorului Putin este același cu cel al lui Stalin. Putin este un al doilea Stalin. Putin este un al doilea Stalin. Iar Jinping este un al doilea Mao pe acest pământ. Deci, conform diagramei pe care tocmai am republicat-o, am pus că din 24 februarie 2022 numărăm 1290 de zile și apoi 1335 de zile. Puteți descărca din nou. Nu uitați să descărcați din când în când diagrama sfârșitului lumii, pentru că o vom actualiza și vom scrie data actualizării. Trebuie să verificați dacă aveți ultima versiune, care este cea mai apropiată de adevăr. Așadar, am citit că cele cinci fecioare înțelepte și neamurile, poporul drept al martirilor, vor fi salvate în timpul durerilor de naștere ale Sionului. Să mergem acum la Evrei, capitolul 12, versetul 11. Vom mai citi încă un verset și vom trece la următorul verset din Isaia 66. "Este adevărat că nici o pedeapsă nu pare a fi în prezent un motiv de bucurie, ci de întristare; totuși, după aceea, aduce roadele pașnice ale dreptății pentru cei care sunt exersați de ele." Aici vorbește despre același lucru. Vorbește despre necesitatea de a suferi întristare, suferință sau chin pentru ca roada pașnică a îndreptării lui Isus Cristos să se arate în noi. Vorbește despre același proces descris aici în versetele 8 și 7. Să trecem la versetul 9. "Eu, care nasc, nu voi naște, zice EU SUNT; Eu, care fac să nască, voi fi oprit, zice DUMNEZEUL tău?" Aceasta este ceea ce am citit în Osea 13:13. Să mergem din nou la Osea 13:13 pentru a înțelege că această naștere a bisericii sau a poporului final este un proces care se prelungește. Nu este o naștere normală. Sunt femeile care nasc în zece minute, într-un timp scurt, foarte repede, și sunt femeile cărora le ia ore, le ia mult timp să nască. Osea 13, cu treisprezece, spune. "Durerile unei femei în chinuri de naștere vor veni peste ea". Este vorba aici de un fiu ignorant, care altfel nu ar dura atât de mult la naștere, adică la ruperea apei. Se referă la femeie atunci când intră în travaliu. Cu alte cuvinte, Efraim, care reprezintă cele cinci fecioare înțelepte, este un popor ignorant, care stă mult timp fără să știe de strigătul de la miezul nopții. Ei ignoră și ignoră până când vin chinurile și chiar și în chinuri ignoră în continuare pocăința, se cred în continuare bogați și nu au nevoie de nimic. Acesta este caracterul laodicean. Și din această cauză, nașterea acestui popor întârzie atât de mult, 1290 de zile de moarte și distrugere pe acest pământ, pentru că ei nu se trezesc, pentru că nu acordă atenție lucrărilor lui DUMNEZEU și strigătelor Lui. Dar Domnul, la această atitudine ignorantă, Domnul răspunde cu versetul nouă. "Eu, care fac să nască, nu voi face să nască, a spus EU SUNT? Eu care fac să nască, voi fi oprit, zice DUMNEZEU al

tău?" DUMNEZEU nu va fi oprit de ignoranța celor cinci fecioare înțelepte, ci va determina, așa cum l-a determinat pe Iona să se pocăiască, va determina aceste cinci fecioare ignorante care vor deveni înțelepte, le va determina să se pocăiască pentru că le va pune în față moartea. "Iată, am pus înaintea voastră viața sau moartea. Vă sfătuiesc să alegeți viața". Acest lucru se va întâmpla cu aceste cinci fecioare ignorante sau înțelepte. Ele se vor afla față în față cu moartea. Versetul zece.

"Bucurați-vă în Ierusalim și vă veseliți împreună cu el, voi toți cei ce-l iubiți. Umpleți-vă de bucurie în el, toți cei ce-l plângeți". Ierusalimul de aici reprezintă Filadelfia, biserica pură, ireproșabilă. Cel de-al treilea Ilie este reprezentat aici. Profeții lui DUMNEZEU sunt reprezentați, dar în acest sfârșit al lumii este reprezentat cel de-al treilea Ilie. Odată cu cel de-al treilea Ilie, Ierusalimul începe să-și primească poporul, să primească cele cinci fecioare înțelepte trezite. Și astfel, chemarea este ca cele cinci fecioare înțelepte, atunci când sunt trezite, să se adune în Ierusalim, să iubească Ierusalimul. "Să vă umpleți de bucurie cu ea, voi toți cei care o plângeți". De asemenea, le reprezintă pe cele cinci fecioare înțelepte, pentru că ele vor fi făcute Ierusalim, în cele din urmă, fiind adăugate la cel de-al treilea Ilie. Și de aceea spune "bucurați-vă împreună cu ea, toți cei ce o plângeți". Adică, cei care suferă, care se roagă pentru ca aceste cinci fecioare înțelepte să se trezească. Haideți să citim Ezechiel 8:4. Și spune așa. "Și iată că acolo stătea slava Dumnezeului lui Israel, asemenea viziunii pe care o văzusem pe câmp". Să citim Ezechiel 9:4. Se citește astfel. "Și EU SUNT i-a zis: Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și pune un semn pe frunțile oamenilor care gem și care strigă din cauza tuturor urâciunilor care se fac în mijlocul lui." Avem exact aceeași scenă, că după travaliul, după multă prelungire pe care au făcut-o aceste cinci fecioare înțelepte, ele devin în cele din urmă conștiente de starea lor și de starea bisericii profesate, își dau seama de păcatele apostaziei omega și încep să se roage și să strige din cauza acestor urâciuni.

Și în acest context vor primi semnul, după ce se vor trezi, după ce vor deveni conștienți de apostazia omega, după ce vor începe să strige, atunci vor primi semnul. În versetul 11 avem creșterea celor cinci fecioare înțelepte, creșterea rapidă, așa cum a profetizat Ellen White, că ultimele vor crește în câteva luni, așa cum alții au crescut ani și zeci de ani. Acest lucru le va rămâne acestora, pentru că nu va mai fi timp. Și spune așa, versetul 11. "Ca să sugeți și să vă săturați la sânul mângâierilor sale, ca să rânduți și să vă desfătați cu strălucirea slavei Sale". Aici avem creșterea pruncului nou-născut al celor cinci fecioare înțelepte. Acestea, de îndată ce devin conștiente de păcatul lor, strigă cu anevioie pentru iertare și, de asemenea, pentru marea apostazie la care au participat, de îndată ce se pocăiesc de păcatele lor, se nasc în împărăția adevăratului DUMNEZEU și încep să sugă și să se sature de laptele adevărat, de laptele adevărului, de laptele adevărului. "Și vă săturați la sânul mângâierilor Sale". Ei sunt ca niște prunci care primesc laptele și cresc, cresc și sunt mângâiați pentru tot acest rău la care au fost părtași. Și sunt mângâiați, sunt iertați. "Ca să rânduți și să vă desfătați în strălucirea slavei Sale". Care este scopul creșterii cu acest lapte? Pentru a ajunge în strălucirea slavei Sale, care este caracterul lui Cristos Isus, sau plinătatea înălțimii caracterului lui Cristos. Aici avem același lucru pe care l-a spus și versetul 5: "Dar El Se va arăta spre

bucuria voastră, și ei vor fi rușinați". Adică, aici se vorbește că poporul lui DUMNEZEU va primi o bucurie. Și aici avem poporul deja cu caracterul deplin al lui Cristos. Iar în următorul verset avem ploaia târzie. Dar înainte de a trece la următorul verset, să citim Luca 9: 31 și 32. "... care S-a arătat în glorie și a vorbit despre moartea Sa, care avea să se împlinescă în Ierusalim. Și Petru și cei care erau cu El erau îngreunați de somn. Și când s-au trezit, au văzut slava Lui și pe cei doi bărbați care stăteau cu El." Aici îi avem pe cei trei ucenici văzând slava lui Isus și slava celor doi, a lui Moise și a lui Ilie, care le apăruseră ca o promisiune. Ca o promisiune a sfârșitului cursei lor. Tocmai această strălucire a slavei Sale este caracterul agape al lui Isus Cristos. Să ne întoarcem la versetul 12, unde întâlnim ploaia târzie. Iată cum sună: "Căci așa zice EU SUNT: Iată, voi turna pacea peste ea ca un râu, și slava neamurilor ca un izvor. Și veți suge, și pe lângă ea veți fi aduși. Și pe genunchi veți fi răsfățați". Atunci, Domnul va răspândi peste Ierusalim pacea Sa. Pacea, care este ultima binecuvântare din cele trei părți ale binecuvântării aaronice, reprezintă faza finală a victoriei asupra păcatului. Să ne amintim de binecuvântarea aaronică. Ea sună astfel: "EU SUNT să vă binecuvinteze și să vă păzească. EU SUNT să facă să strălucească fața Lui peste tine și să fie milostiv cu tine. EU SUNT să-Și înalțe fața peste tine și să-Și pună pacea Sa peste tine". Pacea este atunci când DUMNEZEU Își ridică fața asupra oamenilor. Adică, atunci când Domnul Își întoarce fața spre popor, înseamnă că El este mulțumit de popor. Iar pacea este caracterul Lui însuși reflectat în acești oameni. El Se vede pe Sine Însuși în toți acești oameni din cei 144 de mii. Și atunci, pacea lor va fi ca un râu. Și, de asemenea, slava neamurilor, ca un râu, pentru că și neamurile vor percepe din această slavă. Și Domnul lucrează și în neamuri același caracter, chiar dacă nu complet, dar lucrează roadele acestui caracter, agape sau altruist. Domnul face o lucrare dublă pe acest pământ. El lucrează cu oamenii cunoscători și lucrează în același timp cu oamenii dintre neamuri. De aceea El a lucrat atât de mult cu Ucraina, pentru ca lumea să aibă milă, pentru ca mulți care au fost egoiști, poate, să devină altruști, să meargă și să ajute Ucraina. Din păcate, pentru mântuirea păcătoșilor, Domnul este obligat să permită suferința pe pământ. Pentru mântuirea celor unsprezece plus Pavel, cei doisprezece apostoli, a fost necesară răstignirea Domnului Isus. Domnul îngăduie această moarte și această suferință pentru ca mințile să se schimbe, să renunțe și să se rușineze de egoismul lor și să primească acea iubire agape. Haideți să citim Ezra 7:24. Spune: "Și vouă vă facem cunoscut că tuturor preoților și leviților, cântăreților, portarilor, slujitorilor și slujitorilor Casei lui DUMNEZEU, nimeni nu le poate impune tribut, impozit sau chirie." Și aici avem un lucru. Pacea despre care vorbește aici are și o dimensiune de securitate în ceea ce înseamnă existență sau supraviețuire. Să ne amintim cuvintele Domnului din Predica de pe Munte, unde a spus: "Să căutați mai întâi împărăția lui DUMNEZEU și dreptatea Lui și toate celelalte lucruri necesare se vor adăuga vouă". Așadar, această pace este și pentru că necazul vine și din cauza greșelilor, din cauza nevoilor. Și Domnul va da acestui popor o pace ca un râu, o pace sufletească, o pace spirituală, o iertare completă a păcatelor și o hrană continuă de la Domnul. Și o izbăvire de sistemul acestei lumi, o izbăvire de orice impozit. Domnul nu a plătit impozite, pentru că copiii lui DUMNEZEU sunt adevărații prinți, împărați ai acestei lumi. Iar fiii regelui, de aceea

Domnul i-a întrebat pe ucenici: "Trebuie să plătească impozit cel care este rudă cu regele, cel care este fiul regelui?" Și a răspuns: "Nu, doar cetățenii unui regat plătesc impozit, dar nu și fiii". Astfel, înțelegem că în Ezra 7:24 se promite că tuturor celor care vor deveni preoți, adică celor 144 de mii, Domnul le va acorda că vor fi eliberați de a mai depinde de sistemul acestei lumi și de a mai plăti impozite. Ei vor fi eliberați de orice impozit din această lume, așa cum am citit în Ezra 7:24. Și aici se spune: "Veți alăpta și veți fi practic purtați ca pe brațele unei mame". Domnul este mama, Domnul îi va purta pe copiii Săi și îi va face să alăpteze cu atâta grijă cât poate avea un copil, adică niciuna. Ei își vor primi hrana materială fără să facă niciun efort, fără griji. Aceasta este o mare promisiune aici, în Isaia 66:12. Iar despre acest cuvânt "pace", să citim și alte versete pentru a înțelege ce înseamnă să primești caracterul lui Isus. În Numeri 6:26 citim că este vorba de binecuvântarea aaronică. Să mergem la Ioan 14:27. Și spune: "Pacea Mea o las cu voi, pacea Mea v-o dau; nu cum dă lumea, vă dau Eu. Inima voastră să nu se tulbure și să nu se teamă". Pacea lumii este înfricoșătoare. Pacea lumii este încă înspăimântătoare. În timp de pace, pentru că în timp de pace nu poți avea liniște sufletească, pentru că trebuie să fii îngrijorat cum plătești lucrurile, casa, chiria, tot ce ai nevoie. Și trebuie să fie îngrijorați tot timpul. Pacea lui Cristos asigură subzistența materială. Isus a promis-o. Să citim Efeseni 2:14. Spune: "Căci El este pacea noastră". Isus este pacea noastră. Din nou în cartea lui Ioan. 16:33 spune: "V-am spus aceste lucruri, pentru ca în Mine să aveți pace. În lume veți avea neazuri, dar aveți curaj, Eu am biruit lumea." Domnul a biruit lumea, atât ispitele, cât și grijile lumii. El nu a avut nevoie să devină sclav, sclavul unui sistem, pentru că avea un Tată și a avut încredere în Tatăl să-L poarte în brațele Sale, ca pe un prunc iubit, ca pe un Fiu iubit. Desigur, copiii rebeli nu se pot aștepta la o astfel de susținere. Toți cei care sunt rebeli vor suferi eșecuri în această lume. Să citim Isaia 9:6: "Căci ni s-a născut un copil, ni s-a dat un fiu; și guvernarea va fi pe umărul lui. Și numele Lui se va chema Minunat, Sfetnic, DUMNEZEU puternic, Tatăl veșnic, Prințul Păcii." El este Prințul păcii pentru că a fost trimis să dea pace celor pocăiți din această lume. Și vom citi în 2 Petru 3:14: "De aceea, iubitorilor, având nădejdea acestor lucruri, sărguiți-vă ca să fiți găsiți de El fără vină, fără reproș și în pace". Și în versetele anterioare a vorbit despre venirea Domnului. Că Domnul va veni ca un hoț în noapte. Așadar, el vorbește aici despre caracterul perfect al Domnului, care este pace între noi și legea Tatălui veșnic. Legea iubirii cere ca cei care vor fi mântuiți să respecte această lege. Nimeni care nu păstrează legea veșnică a lui DUMNEZEU nu poate fi mântuit. Și haideti să citim Matei 6:25-33. Cunoaștem textul. Acolo se vorbește despre modul în care Domnul Își va susține copiii. "De aceea vă spun: nu vă îngrijorați pentru viața voastră, ce veți mânca sau ce veți bea, nici pentru trupul vostru, cu ce vă veți îmbrăca. Viața nu este decât hrană, iar trupul nu este decât îmbrăcăminte. Uitați-vă la păsările cerului, care nu seamănă și nu seceră și nu adună în hambare, iar Tatăl vostru ceresc le hrănește; nu sunteți voi cu mult mai presus decât ele? Dar care dintre voi, oricât de mult s-ar îngrijora, poate adăuga un cot la statura sa? Și de ce vă îngrijorați pentru îmbrăcăminte? Gândiți-vă la crinii de pe câmp, cum cresc ei, nu se trudesă, nici nu se torc. Dar eu vă spun că nici Solomon, în toată slava lui, nu era îmbrăcat ca unul din aceștia. Și dacă DUMNEZEU îmbracă astfel iarba câmpului,

care astăzi este și mâine este aruncată în cuptor, oare nu vă va îmbrăca cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? De aceea nu vă îngrijorați, zicând: Ce vom mânca, sau ce vom bea, sau cu ce ne vom îmbrăca? Căci neamurile caută toate aceste lucruri, pentru că Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți nevoie de toate acestea.

Ci căutați mai întâi împărăția lui DUMNEZEU și dreptatea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor adăuga. De aceea nu vă îngrijorați de ziua de mâine, căci ziua de mâine va aduce întristarea ei. E de ajuns răul pentru ziua sa." Am înțeles într-una din temele trecute, în temele despre iubirea agape, că aceste cuvinte sunt mai ales pentru cei din urmă, pentru cele cinci fecioare înțelepte și pentru cei o sută patruzeci și patru de mii. Aceste cinci fecioare înțelepte trebuie să caute dreptatea, iar când o vor găsi și o vor avea, toate aceste lucruri vor fi asigurate de Domnul. De aceea există o ordine a lucrurilor, dar este necesar ca mai întâi de toate cele cinci fecioare înțelepte să se pocăiască și să obțină caracterul lui Isus. Iar când îl vor fi obținut, atunci nu trebuie să se îngrijoreze de nimic. Toate celelalte lucruri pentru existență care au fost preocuparea lor până atunci, toate aceste lucruri vor fi asigurate de Tatăl. Apoi să trecem la versetul treisprezece. Până acum am văzut că cele cinci fecioare înțelepte, cândva răzvrătite, fiind în păcatele apostaziei omega și ale egoismului, aceste cinci fecioare sunt forțate sau împinse la adevărata pocăință, iar în suferință, când vor fi obținut caracterul și creșterea necesară, vor avea pace cu DUMNEZEU și vor avea hrană așa cum o mamă își hrănește pruncul. Versetul treisprezece: "Ca unul pe care îl mângâie mama sa, așa vă voi mângâia și în Ierusalim veți fi mângâiați". Există o singură condiție aici: numai în Ierusalim veți primi mângâiere. Nu va fi mângâiere în altă parte, numai în Filadelfia, numai în biserica iubirii, în biserica celor care se iubesc unii pe alții cu iubire agape, în biserica care are caracterul lui Cristos, vor fi mângâiate aceste cinci fecioare înțelepte. Și haideți să citim prima parte a versetului paisprezece, pentru că aici se încheie partea care vorbește despre cei o sută patruzeci și patru de mii. Spune: "Și veți vedea, și inima voastră se va bucura, și oasele voastre vor înverzi ca iarba, și mâna Domnului va fi cunoscută de robii Săi, și El se va mânia pe vrăjmașii Săi." Ne aflăm aici la sfârșitul celor șapte sigilii. Ne aflăm aici la sfârșitul sigilării și chiar înainte de începerea mâniei lui DUMNEZEU. Pentru că la sfârșitul acestui verset se spune că EU SUNT va fi mânios pe dușmanii Săi. Adică, va începe timpul celor șapte trâmbițe și al celor șapte plăgi. Dar chiar înainte de aceasta, din nou rezumă tot ceea ce am citit și spune: "Și veți vedea, și inima voastră se va bucura". Și se va bucura, ceea ce am citit în versetul cinci, care este ploaia târzie, "și inima voastră se va bucura, iar oasele voastre vor înverzi". Haideți să înțelegem aceste cuvinte din Ezechiel capitolul treizeci și șapte. Ezechiel capitolul treizeci și șapte. "Și mâna Domnului a fost peste mine și m-a scos în duhul lui EU SUNT și m-a așezat în mijlocul unui câmp plin de oase. Și m-a făcut să trec pe lângă ele, de jur-împrejur, și iată că erau multe pe fața câmpului, și erau într-adevăr foarte uscate. Și mi-a zis: Fiul omului, oasele acestea vor trăi. Iar eu am zis: Doamne, EU SUNT; Tu știi. Iar el mi-a zis: Atunci profetește asupra acestor oase și spune-le: Oase uscate, ascultați cuvântul lui EU SUNT. Așa vorbește Domnul EU SUNT către aceste oase: Voi face să intre în voi suflare și veți trăi, voi pune pe voi tendoane, voi ridica pe voi carne și vă voi acoperi cu piele și voi pune în voi suflare și veți trăi și veți cunoaște că Eu sunt EU

SUNT. Așa că am profețit așa cum mi s-a poruncit, și s-a auzit un zgomot în timp ce profețeam, și a fost o zguduire, și oasele au venit fiecare os la osul său, și am văzut aici tendoane pe ele, și carne a apărut și piele s-a acoperit peste ele, dar nu era suflare în ele". Aceasta este creșterea. Dar nu era nici un Duh Sfânt. Aici se spune în versetul nouă: "Profețește către vânt, dar cuvântul vânt este cuvântul "ruah", este cuvântul care este folosit și pentru spirit. "Profețește duhului; profețește, fiu al omului, și spune-i duhului: Așa zice Domnul EU SUNT: Duhule, vino din cele patru vânturi, din cerul care este, și suflă peste acești uciși, și vor trăi. Și am profețit așa cum îmi poruncise și suflarea sau duhul a intrat în ei și au trăit și s-au ridicat în picioare o armată foarte mare". Pentru a înțelege aceste cuvinte, că aceste oase erau oasele unei armate pe care DUMNEZEU trebuia să o formeze, mergem în cartea lui Ioel, capitolul doi, spune așa, versetul doi. "O zi de întuneric și de beznă, o zi de nor și de umbră, care se revarsă peste munți ca dimineața, un popor mare și puternic, cum n-a mai fost și cum nu va mai fi după el în ani, din neam în neam".

Aceasta este armata din capitolul treizeci și șapte din Ezechiel, este vorba de cei o sută patruzeci și patru de mii, dar în faza celor cincisprezece adormite, în faza oaselor uscate, care vor fi trezite de profet, de cel de-al treilea Ilie care profețește peste acestea. Și el dă strigătul de la miezul nopții, care este strigătul cel mare în biserică. Este strigătul de la miezul nopții, este strigătul care anunță: Timpul s-a împlinit, vine sfârșitul, priviți dovezile. Aici avem totul, cartea Apocalipsei, cartea lui Daniel se împlinesc, sigiliile sunt rupte, mânia lui DUMNEZEU pe acest pământ nu va întârzia să vină. Treziți-vă, pregătiți-vă, acesta este strigătul de la miezul nopții. Și versetul 11 din Ezechiel treizeci și șapte spune: "Apoi mi-a zis: Fiul omului, toate oasele acestea sunt casa lui Israel." Deci știm că în Isaia șaiszeci și șase, versetul paisprezece, aceste oase care vor înflori ca iarba, înseamnă pur și simplu că sunt oase care vor primi viață, vor primi din nou viață. Și viața ierbii, cum vine ea, de unde vine viața la iarbă? De la apă și de la strălucirea soarelui, de la căldură și de la apă. Strălucirea, care este simbolizată aici, este simbolul caracterului lui Cristos, și apa ploii, care este apa ploii târzii, care este Duhul Sfânt. Și, prin urmare, aceste oase vor deveni verzi. "Și mâna lui EU SUNT față de slujitorii Săi va fi cunoscută". Mâna Domnului aici, în versetul paisprezece, reprezintă ploaia târzie. Și această lucrare măreață a Domnului va fi cunoscută pe tot pământul, pentru că, așa cum s-a întâmplat în Fapte capitolul doi, în ziua Cincizecimii, toți ceilalți au auzit și au văzut consecințele aceluia zgomot și ale acelor flăcări care au căzut asupra camerei de sus. Asupra celor care erau adunați înăuntru. Iar ei au ieșit și au predicat, au făcut o lucrare pentru alții. De aceea se spune aici că mâna Domnului va fi cunoscută. Și după ce se va întâmpla tot ce s-a întâmplat, El se va mânia pe vrăjmașii Săi. Apoi, de la versetul paisprezece, de la sfârșitul versetului paisprezece și începând cu cincisprezece încolo, se vorbește despre timpul trâmbițelor și al plăgilor. Și spune: "Căci iată, EU SUNT va veni cu foc și carele Lui ca un vârtej de vânt, ca să transforme mânia Lui în furie și mustrarea Lui într-o flăcărie de foc". Găsim aici practic ceea ce se spune în Daniel doisprezece unu: "Și Mihail, prințul poporului Său, se va ridica și va veni în apărarea poporului Său". Aici avem ridicarea lui Mihail și avem mânia lui DUMNEZEU, amestecată cu îndurarea la început, când El începe să umble pe acest pământ. Și am

văzut din toate temele anterioare, din această ultimă lună, cel puțin, și după război, de asemenea, dar mai clar în ultima lună, am văzut că toate puterile celui rău sunt pregătite. Pentru acest război, ele sunt pregătite pentru dominația mondială și pentru a stabili o nouă ordine mondială, așa cum spun atât Rusia, cât și China. Și am văzut cu toții că puterile inamice care dețin aceste lumi, acești dictatori comuniști, sunt pregătite pentru acest război, pentru cucerirea lumii și pentru a-și stabili noua ordine mondială. Pentru că atât Putin, cât și Jinping, fiecare a declarat că vrea să stabilească o nouă ordine mondială, în termenii lor, în condițiile lor. O ordine mondială în care nu Statele Unite vor fi principala putere economică, ci China sau Rusia vor fi principala putere. Totul este pregătit, totul este pregătit pentru războiul de la Armaghedon. Și în curând acest război va izbucni. Am spus că mai sunt 1290 de zile până atunci, de la războiul din Ucraina, dar trebuie să fim pregătiți pentru ca acesta să izbucnească în orice moment. Și este posibil ca și China să intre în război înainte de începerea trâmbițelor, în acest timp al sigiliilor. În momentul de față avem Rusia și în diagrama sfârșitului lumii nu am pus, dar se înțelege și o să punem și noi, că este posibil ca China să facă război în această perioadă de 1290 de zile. Și dacă nu o va face, deși dă toate semnele pe care le-a dat Rusia înainte de a ataca Ucraina. Face exerciții, acumulări de forțe la graniță, lângă țara pe care voia să o invadeze. Așa a făcut Putin, așa a făcut Xi Jinping. Ei fac exerciții de invazie acolo pentru că vor să invadeze Taiwanul. Și asta înseamnă război împotriva Statelor Unite, se presupune, pentru că Statele Unite au spus că vor interveni. Dar este posibil ca intervenția SUA să fie mai întârziată, așa cum vedem aici cu Ucraina, că Europa nu a intervenit cu o armată până acum. Doar cu ajutor material, dar nu cu o armată.

Același lucru se va întâmpla probabil și cu Taiwan, iar acest lucru va fi îngrozitor. Pentru că este un mic David alături de un uriaș Goliat. Acesta are o putere imensă de unde pot fi lansate mii de avioane, mii de rachete împotriva micii insule Taiwan. Probabil că nu va rezista atât de mult timp cât a rezistat Ucraina fără o intervenție externă. Așa că, dacă China o va face, trebuie să o facă mai mult la sfârșitul acestui timp de 1290, astfel încât, în curând, Statele Unite să poată interveni în timpul celor Șapte Trâmbițe. Dar vom vedea dacă va fi așa sau dacă Statele Unite nu vor interveni, așa cum au promis. Apoi vom vedea cum această putere roșie se răspândește, își extinde influența în restul lumii. Vom publica în curând un documentar de cea mai mare importanță. Dar înainte de toate este necesar să ascultați cu mare atenție toate documentarele pe care le-am publicat despre dictatorii din trecut. Este foarte important să nu săriți niciunul dintre ele. Ascultați-le pe toate, le-am selectat cu îndrumarea Domnului pentru a înțelege timpul prezent și ceea ce se va întâmpla. Studiați fiecare documentar despre fiecare dictator și, după aceea, studiați și acest documentar înfiorător pe care îl vom publica despre Jinping. Și veți fi șocați. Citim versetul 15: "Căci iată, EU SUNT va veni cu foc și cu puternicii Săi ca un vârtej de vânt, ca să transforme mânia Lui în furie și mustrarea Lui în flacără de foc". Este clar că va fi un război. Va fi un război nuclear în faza sa finală. De aceea se vorbește aici de foc. Domnul a spus că nu va încheia istoria acestei lumi cu un potop de apă, ca în trecut. Ci o va încheia cu un potop de foc, cu o scurtă bătălie cu armele nucleare existente în această lume. Care va distruge acest pământ într-un timp scurt.

Versetul 16: "Căci EU SUNT va judeca toată făptura cu focul și cu sabia Lui, și cei uciși de EU SUNT se vor înmulți". Vor fi martiri și vor fi și cei răi care vor muri, dar și martiri. Numai despre acești martiri se spune în Apocalipsa capitolul 14. Să citim ce se întâmplă în acest timp al trâmbițelor după ce cei 144 de mii vor ieși și vor da mesajul primului, al doilea și al treilea înger. Apoi se spune în versetul 12: "Aici este răbdarea sfinților, aici sunt cei care păzesc poruncile lui DUMNEZEU și credința lui Isus". Iar versetul 13 explică de ce lipsește răbdarea sfinților. "Și am auzit un glas din ceruri care îmi zicea: Scrie. Ferice de cei morți care de acum înainte mor în EU SUNT, în Domnul. Da, zice Duhul, ei se vor odihni de muncile lor și lucrările lor continuă cu ei". Și aici va începe marele măcel. Și îi avem pe următorii patru îngeri cu trâmbițe aici, în Apocalipsa 14. Toți cei care nu au auzit această temă trebuie să asculte toate aceste teme pe care noi le-am publicat după război. După ce a început războiul în Ucraina. De la versetul 17 încolo. "Cei care se sfințesc și cei care se purifică în grădini, unul după altul, cei care mănâncă carne de porc și urâciune și șoarece, vor fi împreună stârpiți, zice EU SUNT." Ne întoarcem din nou la versetul 3, unde vorbea despre acele sacrificii cu sânge de porc și despre închinarea la idoli. Și avem același lucru în versetul 17, pentru că deja în această fază, în timpul trâmbițelor, cei buni vor fi separați de cei răi, de cei idolatri, de cei abominabili, de cei care nu vor să respecte legea lui DUMNEZEU. Ei nu vor să-și sfințească templul, nici fizic, nici spiritual, pentru că aici se vorbește și despre cei care cunosc adevărul, care știu că nu trebuie să mănânce aceste lucruri necurate și totuși le mănâncă. Și tot în sens spiritual înseamnă că în loc să mănânce hrana spirituală, hrana adevărului, ei mănâncă carne de porc și șoareci. Adică mâncare infectă, mâncare necurăță, hrană spirituală, minciună, înșelăciune și tot felul de doctrine ale demonilor, care este doctrina acestor dictatori. Versetul 18: "Pentru că Eu le înțeleg faptele și gândurile, va veni vremea să adun toate neamurile și toate limbile, și vor veni și vor vedea slava Mea." Va veni o vreme când DUMNEZEU va aduna toate națiunile și limbile. Acest lucru poate însemna un legământ. Alianța occidentală și alianțele orientale; veți vedea în acel documentar, China a făcut în timpul domniei lui Jinping aproape 200 de alianțe. Aproape 200 de alianțe cu diferite insule sau țări. Pentru că vrea să se extindă, vrea să inunde tot pământul, așa cum se spune în Daniel capitolul 11. Și a făcut o rută care se numește drumul mătășii. Drumul mătășii, care reprezintă planul malefic al lui Jinping de a cuceri economic întreaga lume și de a instaura noua ordine mondială dictatorială în această lume. Și este gata să o facă prin forță, pentru că teritoriile pe care le cucerește își instalează acolo și baze militare. Deși propriile sale cuvinte înregistrate în public sunt că nu au niciodată planuri de a pune baze militare acolo.

Dar apoi, după câțiva ani, înființează o bază militară. Este o putere mincinoasă, dar fața lui este mereu ca un miel, mereu zămbitoare, mereu inocentă. Tot răul pe care îl face este ascuns, în spatele imaginii publice pe care o arată Occidentului. Dar în spatele scenei el este un lup răpitor care a băgat sute de mii de oameni în închisoare, în lagăre de concentrare, a torturat mulți. Este un dictator criminal care a făcut un plan malefic pentru a oferi prosperitate întregii lumi. Iar planul său este: "Vrem ca lumea să prospere așa cum a prosperat China într-un timp atât de scurt și noi știm cum să facem acest

lucru". Și se duce în fiecare țară oferindu-le bani, foarte mulți bani, pentru a face porturi în principal, și drumuri, dar și porturi. Și după ce face portul, cu costuri imense, țara nu mai poate plăti. Și atunci Jinping se oferă, în schimbul banilor, să-i dea în administrare portul, construit cu bani chinezești, pentru 99 de ani. Acest lucru este mai mult decât suficient pentru a pune capăt istoriei acestei lumi. Pentru că China nu împrumută bani pentru a-i arunca, ci pentru că știe că acești bani vor servi planurilor sale. Și construiește porturi pe fiecare insulă, în fiecare țară. A cucerit două treimi din întreaga Africă cu aceste împrumuturi acordate țărilor. Mai mult de două treimi din întreaga Africă. Apoi în America de Sud, în toate insulele de acolo. Toate acestea sunt oferite, se construiesc și apoi trebuie să dea Chinei administrarea. Iar China își poate aduce navele de război acolo, își poate pune bazele militare acolo. Inundă literalmente această lume. Iar Occidentul abia își dă seama de acest lucru. Unii au observat și s-au plâns. Dar deja ceea ce a făcut Jinping este foarte avansat. Și în orice moment ar putea exploda în război. Să încheiem acest studiu de astăzi prin citirea ultimelor versete. Aici, în 18, unde se spune: "Și vor veni și vor vedea slava Mea". Slava lui DUMNEZEU pe care toată lumea o va vedea în zilele din urmă este dreptatea Lui. Este dreptatea Sa pe care o va face pe acest pământ. Este plata păcatului, care este moartea. Domnul va aduce asupra capului fiecărui om rău propria lui nelegiuire. Iar cei săraci și asupriți vor exploda de bucurie și veselie când vor vedea că tiranul, ucigașul, a fost pedepsit. Și vor înțelege că există un DUMNEZEU care face dreptate. Și DUMNEZEU va fi glorificat. Versetul 19: "Și voi pune un semn printre ei și voi trimite din cei scăpați de ei la națiuni, la Tarsis, la Pul, la Lut, care trage cu arcul, la Tubal și la Iaban și la insulele de departe, care n-au auzit de Mine și n-au văzut slava Mea. Și ei vor vesti slava Mea printre neamuri". Aici se vorbește despre un alt semn pe care Domnul îl va pune printre neamuri. Care este semnul pe care DUMNEZEU l-a pregătit pentru acest timp al trâmbițelor? Îl avem bine descris în câteva capitole din Apocalipsa. După capitolul 8, capitolul 9, 10, 11, 12, 13, 14, toate aceste capitole care se ocupă de timpul trâmbițelor. Acolo ne arată lucrarea martorilor Săi pe care îi va avea pe acest pământ și care sunt cei 144 de mii de martori. Ei vor fi semnul, cei 144 de mii de trimiși. "Și ei vor face publică slava Mea printre neamuri", spune aici. Versetul 20: "Și vor aduce pe toți frații voștri din toate neamurile ca dar pentru EU SUNT, pe cai, pe care, pe litiere, pe catâri și pe cămile, pe dealul Meu cel sfânt, Ierusalim, zice EU SUNT, așa cum aduc copiii lui Israel darul în vase curate în casa lui EU SUNT." Adică, la fel cum se întâmpla în templu cu aceste daruri pe care tot poporul le aducea în sanctuarul lui DUMNEZEU în trecut, se aducea ceea ce avea fiecare. Toate acele animale sau cereale sau orice altceva au adus erau simboluri ale neamurilor, simboluri ale mării recolte a secerișului pământului pe care o avem în Apocalipsa 14. Și sunt toate aceste neamuri care vor fi aduse aici în țara lui Israel. Este posibil ca acest lucru să fie doar în caracter spiritual sau este posibil ca acest lucru să fie literal? Și că din toate aceste țări opresive, din toate aceste dictaturi, oamenii pleacă, există exoduri din aceste țări opresive. Acest lucru a început, iubiți frați. Mii de oameni săraci, înfomețați și torturați părăsesc Coreea de Nord în fiecare an. Mii de oameni părăsesc China, în țara lui Israel, în țara Occidentului, în țara libertății. Ei pleacă pentru că au ieșit din înșelăciune și minciună. Că Jinping sau Kim Jong-un, toți sunt

criminali. Mulți sunt vrăjiți de cuvintele lor. Și mulți încă dorm și îi susțin pe acești dictatori. Îi idolatrizează pentru că ei cred că, dacă mor, întregul pământ va fi distrus. Nu mai poate exista nicio existență, ei nu mai pot trăi. Au fost mințiți de când erau copii, toată viața lor. Dar, cu toate acestea, Duhul lui DUMNEZEU reușește să trezească mii de oameni în fiecare an pentru a ieși din aceste minciuni. Iar singura soluție pentru ei este să iasă în țara Occidentului. Acest lucru se împlinește la propriu. S-a împlinit până acum și avem o promisiune pentru timpul trâmbițelor. Că mulți vor fi eliberați în acest fel. Versetul 21. "Și voi lua din ei și pentru preoți și leviți, zice EU SUNT". Acest verset ne face să înțelegem că vor fi printre cei 144 de mii, chinezi, sau nord-coreeni, sau ruși, sau cubanezi, din țările comuniste dictatoriale, dintre cei care au ieșit în toți acești ani trecuți, înainte de a veni timpul trâmbițelor, dintre toți aceștia care au ieșit, mulți sau unii, nu spune aici mulți, dar spune: "Voi lua și din ei". Dintre aceștia vor fi oameni care vor cunoaște Biblia, vor cunoaște tot adevărul, își vor sfinti viața până când vor primi sigiliul lui DUMNEZEU și vor putea primi ploaia târzie. Vor fi din rândul acestora cei care într-o zi au fost aproape să moară de foame sau în închisoare în lucrarea acelor dictatori de a-și asupri cetățenii. Ei au fost acolo într-o zi, dar au ieșit, au riscat totul, și-au riscat viața, printre toți acești nord-coreeni care își riscă viața pentru a fugi din țară. Și Domnul îi ajută. Am publicat câteva mărturii despre asta. Ar fi o binecuvântare pentru toți cei care vor asculta aceste mărturii pe YouTube. Și se vor putea ruga pentru acești frați săraci și necăjiți ai noștri. Trebuie să ne rugăm pentru ei. De aceea am publicat acest lucru, pentru ca să existe un popor, așa cum spune Psalmul 134, de preoți aici, în vest, care să-și poată ridica mâinile zi și noapte înaintea tronului de îndurare, rugându-se pentru eliberarea acestor oameni uciși în fiecare zi. Și aici, în versetul 22: "Căci după cum vor rămâne înaintea Mea cerurile noi și pământul nou pe care le voi face, zic Eu, tot așa va rămâne și sământa ta și numele tău". Și aici se dă promisiunea că caracterul pe care DUMNEZEU a reușit să-l pună în aceștia, pentru că numele este caracterul, acest caracter după sigilare va rămâne pentru totdeauna, așa cum va rămâne și pământul nou. Și de ce găsim aici pământul nou? Pentru că ne aflăm exact cu puțin înainte de venirea lui Isus Cristos aici, în acest capitol. Și aici, în versetul 23: "Și se va întâmpla că, de la o lună nouă la alta și de la un Sabat la altul, toată făptura va veni să se închine înaintea Mea, zice EU SUNT". Promisiunea din versetul 23 nu se va întâmpla în veșnicie, ci va începe de aici, de pe pământ, din acest timp în care ne aflăm, timpul sigiliilor și al trâmbițelor. Timpul sigiliilor, mai ales pentru că aceia care vor păzi sabbatele Domnului și lunile noi, adică începuturile fiecărei luni biblice, aceia vor fi preoții lui EU SUNT, cei o sută patruzeci și patru de mii, cei care vor înțelege întreaga lege a lui DUMNEZEU și o vor păzi, și se vor închina înaintea lui EU SUNT. Așadar, aceste versete se întâmplă pe acest pământ, nu în lumea nouă, nu am ajuns încă la revenirea Domnului Isus Cristos. Ne aflăm în evenimentele de dinainte. Iar versetul 24, pe care mulți nu l-au înțeles, nu știu dacă a înțeles cineva dintre toți cercetătorii Bibliei, care au crezut că versetul 22 vorbește despre noul pământ, că aceste versete de aici vorbesc despre noul pământ, după ce toată lupta dintre bine și rău se va încheia, dar nu au reușit niciodată să încadreze acest verset 24 în această teorie. Versetul 24 spune: "Și vor ieși și vor vedea cadavrele oamenilor care s-au răzvrătit împotriva Mea, căci

viermele lor nu va muri niciodată, nici focul lor nu se va stinge, și vor fi o urâciune pentru toată făptura". În sfârșit, a venit timpul să înțelegem că evenimentele menționate aici au loc înainte de venirea lui Cristos, că tocmai ultimul verset, versetul 24, se referă la însăși venirea Domnului Isus Cristos, când, cu glas de trâmbiță, Domnul Isus Cristos va chema morții, iar morții vor "ieși", așa cum se spune aici, din mormintele lor. Acest cuvânt "a ieși" are legătură cu învierea.

Când cei drepti vor fi înviați la venirea Domnului Isus Cristos, întregul pământ va fi plin de cadavre, ca niște gunoaie peste tot, neîngropate. Va fi timpul de după cele șapte plăgi, când aproape nimeni nu va mai fi rămas în viață pe acest pământ, în afară de cei 144 de mii și de câțiva care vor muri în strălucirea slavei lui DUMNEZEU. "Atunci morții vor ieși din mormintele lor și vor vedea trupurile moarte ale oamenilor care s-au răzvrătit împotriva Mea, căci viermele lor nu va muri niciodată, nici focul lor nu se va stinge, și vor fi o urâciune pentru toată făptura." Aici este o expresie figurativă care vorbește practic că timp de o mie de ani vor rămâne ca un gunoi pe pământ, că vor rămâne ca o urâciune pe fața pământului, practic se referă la cei o mie de ani și la situația tuturor morților răi care vor rămâne pe fața pământului timp de o mie de ani. Avem aceeași expresie rostită de Domnul Isus Cristos. Să mergem în ultimul text pe care îl vom citi în această temă, mergem în cartea Marcu capitolul 9 și vom citi un alt text care nu a fost înțeles până acum, pentru că majoritatea au crezut că aceste cuvinte ale Domnului Isus Cristos au fost adresate acelor generații, dar cuvintele Domnului Isus au fost rostite într-un mod special pentru ultima generație și am demonstrat-o de multe ori. Și aici avem de la versetul 44 încolo, dar pentru a înțelege contextul, să citim câteva versete anterioare, de exemplu versetul 35: "Dacă cineva vrea să fie cel dintâi, va fi cel din urmă dintre toți și robul tuturor". Aceasta este Evanghelia lui Cristos, aceasta este gloria lui DUMNEZEU, pe care o vor primi cei o sută patruzeci și patru de mii. Iar Domnul a luat un copil pentru a le arăta celor care simbolizează cele cinci fecioare înțelepte să înțeleagă răutatea inimii lor, egoismul lor și să se pocăiască. Și imediat după moartea lui Cristos, ucenicii Lui s-au pocăit. Apoi se mai spune în versetul 38: "Iar Ioan l-a răspuns: Învățătorule, am văzut pe unul care scoate draci în numele Tău, care nu ne urmează pe noi; și noi l-am interzis, pentru că nu ne urmează pe noi". Aceasta este o situație care se va întâmpla în acești ani care vor urma, în timpul trâmbițelor, când cei o sută patruzeci și patru de mii vor fi trimiși, dar grupurile nu se vor cunoaște între ele care sunt din cei o sută patruzeci și patru de mii. Ei nu vor ști cine sunt. DUMNEZEU va avea pe tot pământul grupuri, mici grupuri, mici companii, așa cum spune Ellen White. Iar unii vor vedea că alții vor scoate demoni și nu vor dori să meargă împreună cu ei. Pentru că în loel capitolul doi se spune că acea mare armată, fiecare umbla drept în umblarea sa și nu-i tulbura pe ceilalți. Fiecare își făcea lucrarea pe care DUMNEZEU îi rânduse să o facă. În același fel, acești ucenici trebuiau să înțeleagă, dar nu ei, ci această ultimă generație, că nu trebuie să interzicem nimănui să facă vreo lucrare pentru DUMNEZEU. Când îi vedem vindecând sau rugându-se sau botezând, nu trebuie să ne comportăm ca acei păstori falși, ca acei lupi răpitori care interzic tuturor să facă ceea ce numai ei cred că ar trebui să facă. Să dea cina, să boteze, să ungă, să se roage pentru cei bolnavi, să-i ungă. Această dictatură a bisericii trebuie să dispară în cei o sută patruzeci și patru de

mii. Nu trebuie să existe nicio interdicție între ei, chiar dacă nu se cunosc între ei. Și se spune în versetul patruzeci: "Căci cine nu este împotriva noastră este pentru noi". Domnul a spus aceste cuvinte pentru ca ei să poată discerne, pentru ca cei o sută patruzeci și patru de mii, atunci când vor ieși în vizitarea orașelor și în ultima avertizare, să poată discerne și să poată face diferența, chiar dacă nu-i cunosc pe oameni, și să poată ști cine este pentru noi și cine nu este pentru noi. Numai cei care vor fi împotriva noastră, cei care ne vor persecuta, sunt dușmani. Așa cum a spus și în cealaltă parte, unde spune: "Când intrați într-o casă, trebuie să spuneți: Pacea fie asupra acelei case. Și dacă acolo locuiește vreun fiu al păcii, pacea va rămâne acolo, iar dacă nu, pacea se va întoarce la voi. Iar dacă nu vă vor primi în vreo cetate, ieșiți de acolo, ieșiți de acolo scuturând praful împotriva acestei cetăți". Toate acestea sunt în viitor, toată această vizitare a orașelor este în viitor, în vremea necazurilor de pe acest pământ, în vremea celor șapte trâmbițe. Versetul patruzeci și unu: "Căci oricine vă va da un pahar cu apă în Numele Meu, pentru că sunteți ai lui Cristos, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata". De ce vor avea nevoie de paharul cu apă? Pentru că nu vor avea bani. Domnul a arătat de două ori, când i-a trimis pe cei doisprezece și pe cei șaptezeci, că ultima trimitere, cea a celor o sută patruzeci și patru de mii, va fi fără pungă. Va fi o supraviețuire prin credință, pe care uneori Domnul o va realiza prin mila celor pe care îi vor întâlni pe drum și care sunt cu adevărat poporul lui DUMNEZEU, pentru că au milă. Și de aceea se spune aici că vor fi oameni care vor da celor o sută patruzeci și patru de mii și în felul acesta cei o sută patruzeci și patru de mii vor trebui să-i recunoască drept copii ai lui DUMNEZEU, chiar dacă nu au toate cunoștințele despre DUMNEZEU sau despre Biblie. Versetul patruzeci și doi: "Și oricine va supăra pe unul dintre acești micuți care cred în Mine". Cine sunt cei mici? "Ar fi mai bine pentru el dacă i s-ar atârna de gât o piatră de moară și ar fi aruncat în mare". Acei micuți nu sunt doar cei o sută patruzeci și patru de mii. Ei sunt cei o sută patruzeci și patru de mii, dar sunt și cei mici, turturelele pe care Domnul le are printre neamuri. Și aici se vorbește că vor fi răzbunate și ele, dar și cei care vor face vreun rău celor o sută patruzeci și patru de mii. Versetul patruzeci și trei: "Și dacă mâna ta te va poticni, taie-o! Este mai bine pentru tine să intri în viață mutilat, decât având două mâini să mergi în iad, în focul care nu se poate stinge". Și aici cuvântul "iad" se referă la mormânt. Este un simbol nu al iadului catolic, pentru că acesta nu există, nu există un iad veșnic, ci al iadului sau mai degrabă al focului, ca să nu folosesc cuvinte catolice, al focului care va pedepsi pe toți cei răi din această lume. Focul de la DUMNEZEU, de la Isus Cristos din Nazaret. După cei o mie de ani, când îi va învia pe toți cei răi care au rămas morți pe acest pământ, îi va învia pentru a-și primi pedeapsa veșnică, moartea a doua, care este dispariția totală din univers. Aici se spune iad, referindu-se la foc. Și așa au numit valea lui Hinnom, lângă Ierusalim, în sudul Ierusalimului, mai degrabă, unde era o groapă de gunoi, unde ardeau animalele moarte, cadavrele de animale, și care a devenit un simbol al pedepsei finale pe care DUMNEZEU o va da celor răi. Aceasta este semnificația acestui cuvânt, aici a fost tradus iadul, este focul, care îi va pedepsi pe toți cei răi cu pierderea vieții veșnice. Și vorbind despre această pedeapsă după cei o mie de ani, el continuă acum să descrie ceva în următoarele versete, de la 44 încolo. "Unde viermele ei nu moare și focul ei nu

se stinge". Recunoaștem în mod clar cuvintele din Isaia 66, unde se spune: "Căci viermele lor nu va muri, și focul lor nu se va stinge". Am vorbit despre faptul că este vorba de pedeapsa de după cei o mie de ani, iar aceasta este o expresie, deoarece acest foc va arde o vreme fără să se stingă și aparent fără să aibă combustibil. Pentru că este focul lui DUMNEZEU, el nu se va stinge și nimeni nu-l va putea stinge până la consumarea ultimului rău, cel care va arde cel mai mult timp, care este însuși Satana. Acela va arde, probabil, zile sau, cine știe, săptămâni, luni, cine știe, va arde mult timp. Pentru că el va fi vinovat de toate răutățile făcute de omenire. Versetul 45: "Și dacă te poticnește piciorul tău, taie-l. Mai bine să intri în viață șchiop, decât având două picioare, să fii aruncat în iad, în focul care nu poate fi stins. Unde viermele lor nu moare și focul lor nu se stinge. Iar dacă ochiul tău te poticnește, scoate-ți-l: mai bine să intri în împărăția lui DUMNEZEU cu un singur ochi, decât să ai doi ochi, ca să fii aruncat în focul iadului. Acolo unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge. Căci toți vor fi sărați cu foc și orice jertfă va fi sărată cu sare". Cu alte cuvinte, ziua de probă a fiecăruia va veni peste toți, spune cartea Apocalipsa. Dar pentru biserica din Filadelfia există o promisiune că DUMNEZEU îi va proteja pe aceștia din biserica din Filadelfia, cei 144 de mii, de ziua de probă a fiecărui om de pe acest pământ. Dar ceilalți vor muri. Și unora Domnul le recomandă ca în loc să comită păcate, în loc să se închine, pentru că aici vorbește de mână, vorbește de mână. Pentru că spune "taie-ți mâna" și vorbește la singular, nu ambele mâini, ci o singură mână. Și apoi vorbește de picioare. Și apoi vorbește de ochi. Adică, e mai bine să rămâi fără o mână, e mai bine să rămâi fără un picior, e mai bine să rămâi fără un ochi, decât să alegi să-ți păstrezi toate membrele, să devii respins de DUMNEZEU. Aici se referă la închinarea la semnul fiarei, la închinarea la fiară. Apocalipsa 13 descrie acest lucru, că mulți vor fi forțați cu frică, cu groază, să se închine la acea putere malefică. Toți cei care vor îndura suferința, tortura, moartea, își vor salva viața. Deși vor fi nevoiți să își piardă membrele sau să își piardă propria viață. Dar Domnul vă recomandă să nu păcătuiți cu mâna, făcând vreun act de închinare față de această putere, sau primind semnul pe mână, nici cu îndoirea picioarelor, sau cu aplecarea piciorului în fața acestui om al păcatului, nici cu ochiul, ochiul simbolizând mintea, nici cu mintea, căci semnul va fi pus pe mână sau pe frunte. Așadar, nu vă închinați omului păcatului, pentru că toți cei care fac acest lucru vor primi semnul fiarei și vor fi pierduți. Exact despre acest tip de pierzanie se vorbește aici, în aceste versete. Și se spune și cauza, căci toți vor fi sărați cu foc. Toată lumea va fi testată în această privință, înseamnă. Toată lumea va primi această încercare de foc. Și o să citim, deși am spus că sunt ultimele versete; mi-am amintit acum că în cartea lui Iacov. Să mergem la cartea lui Iacov, este după cartea Evrei. Iacov, capitolul unu, spune așa, versetul doi. "Iată, frații mei, socotiți că este o bucurie când cădeți în diferite ispite, știind că încercarea credinței noastre lucrează răbdarea." Versetele șapte și opt spun: "Să nu creadă deci un astfel de om că va primi ceva de la Domnul. Omul cu minte dublă este nestatornic în toate căile sale". "Ferice de omul care rabdă ispita; căci, atunci când va fi încercat, va primi cununa vieții, pe care Domnul a făgăduit-o celor ce-L iubesc." Observăm că încercarea pe care trebuie să o sufere aici, în Iacov, capitolul unu, încercarea de foc pe care trebuie să o sufere este urmată de cununa vieții. Este un test

final pe acest pământ. Să citim în prima epistolă din Petru unu șapte, spune: "Pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai prețioasă decât aurul care piere, chiar dacă este încercat prin foc, să fie găsită spre laudă, glorie și onoare la arătarea lui Isus Cristos". Un alt verset care vorbește despre o încercare prin foc chiar înainte de arătarea lui Isus Cristos. Iar acum vom citi ultimul verset din 1 Petru 4:12, unde se spune: "Preaiubiților, nu vă mirați de încercarea de foc, care este ca să vă încerce, ca și cum vi s-ar fi întâmplat ceva ciudat. Ci bucurați-vă că sunteți părtași la suferințele lui Cristos, pentru ca, atunci când se va arăta slava Lui, să vă bucurați cu mare bucurie". Un al treilea verset care vorbește despre o încercare de foc chiar înainte ca Cristos Isus să se arate în slava Sa. "Dacă veți fi ocărăți pentru numele lui Cristos, sunteți binecuvântați". Și continuă să vorbească în același context spunând: "Dar dacă cineva suferă ca un creștin, să nu se rușineze, ci să slăvească pe DUMNEZEU prin aceasta". Versetul șaptesprezece spune: "Căci este timpul ca judecata să înceapă în casa lui DUMNEZEU. Și dacă ea începe mai întâi cu noi, care va fi sfârșitul celor care nu ascultă de Evanghelia lui DUMNEZEU?". Această judecată este judecata din această zi a trâmbițelor, iubiți frați. Timpul trâmbițelor și al plăgilor sunt judecări. Este timpul în care fiecare om va fi sărat cu foc, este timpul în care va fi încercat fiecare locuitor al pământului. Este timpul orei de încercare a întregii lumi. "Și dacă judecata începe cu casa lui DUMNEZEU", cu cine va începe judecata? Este clar, cu cele cinci fecioare neînțelepte care vor fi adunate în mănunchi în orașele acestei lumi, unde judecata va cădea asupra lor. "Și dacă judecata începe cu casa lui DUMNEZEU". "Este timpul ca judecata să înceapă de la casa lui DUMNEZEU. Și dacă începe mai întâi la noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui DUMNEZEU? Și dacă cei drepti cu greu se vor mântui". De ce cu greu?

Pentru că unii vor trebui să-și piardă ochiul, mâna, piciorul sau viața. Căci în Apocalipsa 14 se spune: "fericiți de acum înainte sunt cei morți care mor în Cristos". Va fi un ceas de probațiune. "Și dacă cei drepti cu greu se vor mântui, unde se vor arăta cei răi și păcătoși? De aceea, cei care suferă după voia lui DUMNEZEU să încredințeze sufletele lor Lui ca unui Creator credincios care face binele". Așadar, în orice proces, chiar dacă trebuie să fim torturați, așa cum au trebuit să fie torturați mulți oameni nevinovați sub dictaturile din ultimul secol. Și în acest secol există și dictaturi. Dictatura lui Kim, dictatura lui Xi Jinping, dictatura lui Putin, sau a altor dictatori. Și sunt oameni care sunt torturați chiar acum, în timp ce înregistrăm această temă. Sunt oameni nevinovați care sunt torturați. Sunt oameni care mor de foame în închisori sau în lagăre de muncă forțată. Iar Domnul ne cere să păstrăm caracterul lui Cristos în orice împrejurare, indiferent de încercarea de foc. Și în acest fel Îl vom glorifica pe Tatăl, pentru că am acceptat să călcăm pe urmele Domnului Isus Cristos și în suferințele Sale. Aceasta este tema acestui Sabat, iubiți frați. Vă reamintesc din nou să ascultați, să vizionați aceste documentare pe care le-am încărcat. Și chiar după ce ați ascultat și vizionat aceste documentare, după ce ați ascultat toate aceste teme, cel puțin de la tema 90 până acum, să ascultați acest documentar pe care îl vom publica despre Xi Jinping după ce vom publica această temă 101. Și Domnul îi va face pe copiii Săi să înțeleagă ce va veni peste această lume. Fie ca pacea, care nu este din această lume, pacea lui Isus Cristos

să ne păzească mințile, așa cum spune Scriptura, să ne păzească inimile, mințile, deciziile și alegerile și motivațiile noastre bune în Isus Cristos din Nazaret. Și a Lui să fie slava în veci. Amin.

Institutul Madison

scoalamadison@protonmail.com

Telegram RO: https://t.me/institutul_madison_spania

Telegram ES: https://t.me/atalayas_adventistas

elultimoclamor.org

Mulțumim Domnului Isus Cristos pentru binecuvântarea de a înțelege Cuvântul Său!